

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/250/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218206207
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1218206207.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Evy Mészárosovej v právnej veci žalobcov v 1. rade: Y. W. Y., narodená dňa XX.X.XXXX, X., B. č. XXXXX/XE, v 2. rade: N. Y., narodený dňa XX.X.XXXX, X., bytom B. č. XXXXX/XE, v 3. rade: O. W., narodený dňa X.XX.XXXX, X., B. č. XXXXX/XE, v 4. rade: P. T., narodená dňa X.X.XXXX, bytom X., K. č. 6, v 5. rade: N. T. X., narodená dňa X.X.XXXX, bytom X., B. č. X/A, v 6. rade: G. X., narodený dňa XX.X.XXXX, X., B. č. X/A, v 7. rade: Y. W., narodený dňa XX.X.XXXX, bytom X., B. č. X/A, v 8. rade: W. W., narodená dňa XX.X.XXXX, bytom X., B. č. X/A, v 9. rade: N. L. V., narodený dňa XX.X.XXXX, bytom X. X., P. č. XX, žalobcovia v 2. až 9. rade zastúpení JUDr. Katarínou Juričkovou, advokátkou, Bratislava, Drieňová č. 14, proti žalovanému: Ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome RETRO, Bratislava, Nevädzova č. 6, súpisné č. 17211, uvedení na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie G., obec BA - m.č. G., okres Bratislava II, zastúpení spoločnosťou ETP Servis, s.r.o., IČO: 35 743 719, Bratislava, Záhradnícka č. 30, o určenie neplatnosti uznesení vlastníkov bytov a nebytových priestorov, na odvolanie žalobcov v 1. až 9. rade proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 26. júla 2018, č.k. 10 C 44/2018-76, v znení opravného uznesenia zo dňa 11. septembra 2019, č.k. 10 C 44/2018-125, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 26. júla 2018, č.k. 10 C 44/2018-76,
v znení opravného uznesenia zo dňa 11. septembra 2019, č.k. 10 C 44/2018-125, p
o t v r d z u j e .

II. Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II. uznesením zo dňa 26.7.2018, č.k. 10 C 44/2013-76, v znení opravného uznesenia zo dňa 11.9.2019, č.k. 10 C 44/2018-125 (opravené záhlavie napadnutého uznesenia v časti označenia právneho zástupcu žalobcov v 1. až 9. rade), konanie o určenie neplatnosti uznesení zastavil; žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo žaloby doručenou súdu dňa 17.7.2018, ktorou sa žalobcovia a v 1. až 9. rade domáhali určenia neplatnosti uznesení vlastníkov bytov a nebytových priestorov, konkrétne uznesenia č. 7, 8, 9 a 10, ktoré boli prijaté na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 13.6.2018. Žalobu žalobcovia v 1. až 9. rade odôvodnili tým, že dňa 13.6.2018 o 18,00 hod. sa konala mimoriadna schôdza vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu v Bratislave, B. č. 6, súpisné č. XXXXX, uvedení na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie G., obec BA - m.č. G., okres Bratislava II, na základe oznámenia o zvolaní schôdze vlastníkov správcom. Zápisnica zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov bola spísaná vo forme Notárskej zápisnice, č. N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX. V čase zahájenia schôdze vlastníkov boli prítomní vlastníci bytov a nebytových priestorov s počtom hlasov 107, pričom v priebehu schôdze vlastníkov sa tento počet vlastníkov menil. Programom schôdze boli, ako to vyplýva zo zápisnice, nasledovné body: 1. Otvorenie schôdze; 2. Zvolenie predsedajúceho schôdze, zapisovateľ a overovateľ zápisnice; 3. Schválenie programu schôdze; 4. Riešenie parkovacieho systému; 5. Rôzne;

6. Ukončenie schôdze. Sú prehlasovanými vlastníkami, pričom žalobcom v 1., 2. rade prislúcha jeden hlas na schôdzi, žalobcovi v 3. rade prislúcha jeden hlas na schôdzi, žalobcovi v 4. rade prislúcha jeden hlas na schôdzi, žalobcom v 5., 6. rade prislúchajú dva hlasy na schôdzi, žalobcom v 7., 8. rade prislúchajú dva hlasy na schôdzi a žalobcovi v 9. rade prislúchajú tri hlasy na schôdzi. Výsledok hlasovania na schôdzi vlastníkov im bol doručený dňa 19.6.2018. Na základe uzatvorenej Zmluvy o výkone správy č. 001/2011 zo dňa 3.1.2011, vykonáva správca správu domu v mene vlastníkov a na ich účet. Majú za to, že schôdza vlastníkov nebola zvolaná platne a v súlade so zákonom, pretože v prezenčnej listine absentuje označenie o akú schôdzu ide, za akým účelom sa daná schôdza zvoláva, program schôdze, dátum, čas a miesto konania schôdze. V rámci voľby orgánov schôdze vlastníkov nebol zvolený skrutátor, čím došlo okrem iného aj vzhľadom na veľký počet zúčastnených vlastníkov bytov a nebytových priestorov na schôdzi k zmätočnému hlasovaniu a nesprávnemu sčítavaniu hlasov. Nakoľko v prípade absencie skrutátora na schôdzi vlastníkov nie je možné overiť správnosť sčítania hlasov na schôdzi vlastníkov, developer pri prevode vlastníckych práv k bytom a nebytovým priestorom v zmysle jednotlivých kúpnych zmlúv súčasne prevádzal na každého vlastníka bytu a nebytového priestoru ako súčasť predávaných nehnuteľností aj spoluvlastníctvo na vybudovanom parkovacom systéme umožňujúcom prechod z/do 1PP, 2PP a 3PP, teda na vstupných a výstupných závorách. Z uvedeného je zrejmé, že parkovací systém je spoločným zariadením bytového domu. Uznesenia č. 7 a č. 8 prijaté na predmetnej schôdzi sú neplatné z dôvodu, že zákonná požiadavka v § 14 ods. 4 zákona o bytoch nebola splnená, schôdza vlastníkov nebola uznášaniaschopná, takže tieto uznesenia nemohli byť prijaté platne. Cenová ponuka na obstaranie vecí v zmysle uznesenia č. 7 vo výške 12.396,- € je navyše vypracovaná pre spoločnosť RETRO Retail, a.s., čo je absolútne nelogické a v rozpore s právnymi predpismi, nakoľko táto spoločnosť nie je vlastníkom žiadneho bytu a/alebo nebytového priestoru v bytovom dome, a preto o takejto cenovej ponuke ani nie je možné hlasovať. V zmysle uvedeného by tým pádom vlastníci bytov a nebytových priestorov hradili, resp. obstarávali vec v prospech tretej osoby. Jestvujúci parkovací systém spoločnosti RETRO Retail, a. s. nie je v súčasnosti zlegalizovaný v zmysle príslušných právnych predpisov, nie je právoplatne skolaudovaný ako stavba podľa § 43 ods. 1 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. Vlastníci sa tak majú podieľať z fondu opráv a teda financovať vlastné peniaze do cudzieho a právne nejestvujúceho majetku. Uznesením č. 9 na schôdzi vlastníkom bola Y. L. splnomocnená na informovanie orgánov činných v trestnom konaní o nesúhlase vlastníkov bytov a nebytových priestorov s trestnými oznámeniami podanými vlastníkami bytov a nebytových priestorov na RETRO Retail, a.s., čo je v absolútnom rozpore s citovaným ustanovením § 8 ods. 1 zákona o bytoch, preto je uvedené uznesenie č. 9 neplatné. Taktiež uznesenie č. 10, ktorým boli zástupcovia vlastníkov p. U., p. L., p. H., p. W. a p. T. odvolaní, považujú za neplatné s poukazom na čl. XIV ods. 2 zmluvy o výkone správy, podľa ktorého každá zmena zástupcu domu bude odsúhlasená písomným stanoviskom nadpolovičnej väčšiny vlastníkov príslušného vchodu. Z obsahu zápisnice zo schôdze vlastníkov je zjavné, že požiadavka vyjadrená v čl. XIV ods. 2 zmluvy o výkone správy nebola splnená. Navyše vlastníci bytov a nebytových priestorov neboli vopred informovaní a oboznámení o prijatom uznesení č. 10 a toto hlasovanie nebolo vopred oznámené ako oficiálny bod programu.

2.1. Súd prvej inštancie uznesenie odôvodnil ustanoveniami § 159, § 161 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a dôvodil tým, že bolo potrebné konanie zastaviť, pretože toto konanie o tej istej veci bolo začaté neskôr. Uviedol, že lustráciou v spisovej kancelárii zistil, že na Okresnom súde Bratislava II. prebiehajú pod sp.zn. 21 C 32/2018 a sp.zn. 8 C 42/2018, konania o tej istej veci, t.j. o určenie neplatnosti uznesení č. 7, č. 8, č. 9 a č. 10 vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu v Bratislave, B. č. 6, súpisné č. XXXXX, konanej dňa 13.6.2018, ako v tomto konaní (žaloba podaná na súd dňa 17.7.2018). Žaloba v konaní vedenom pod sp.zn. 21 C 32/2018 bola podaná dňa 27.6.2018, pričom k dnešnému dňu nie je toto konanie právoplatne skončené. Žaloba v konaní vedenom pod sp.zn. 8 C 42/2018 bola podaná dňa 2.7.2018, a taktiež nie je toto konanie právoplatne skončené. Z nahliadnutia do spisov vedených pod sp.zn. 21 C 32/2018 a sp.zn. 8 C 42/2018 zistil, že ide o totožný predmet konania, o určenie neplatnosti totožných uznesení na tej istej schôdzi a o totožných žalovaných. Poukázal na to, že prekážka skôr začatého konania (litispendencia) predstavuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania, kedy súd musí z úradnej povinnosti neskôr začaté konanie zastaviť. Totožnosť sporu je daná dvoma kritériami, ktorými sú totožnosť predmetu sporu a totožnosť strán. Totožnosť strany sa neurčuje z hľadiska procesného postavenia, a preto nie je rozhodujúce, či tá ktorá strana vystupuje v konaní ako žalobca alebo žalovaný. Totožnosť predmetu je daná v prípade, ak predmetom druhého, neskôr začatého sporu je ten istý nárok, ktorý je uplatňovaný už v spore prvom. Týmto dôvodom je právny pomer, o ktorý žalobca svoj nárok opiera a ktorý vychádza najavo zo súhrnu skutočností, ktoré žalobca tvrdí na odôvodnenie svojho nároku. Keďže na Okresnom súde Bratislava II. sú vedené konania

pod sp.zn. 21 C 32/2018 a sp.zn. 8 C 42/2018 o tej istej veci, t.j. o určenie neplatnosti uznesení č. 7, č. 8, č. 9 a č. 10 vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu v Bratislave, B. č. 6, súpisné č. XXXXX, konanej dňa 13.6.2018, v neskôr začatom konaní vedenom na rovnakom súde pod sp.zn. 10 C 44/2018, nie je možné pokračovať a je potrebné toto konanie zastaviť. Hoci by sa mohlo javiť, že nie je splnené kritérium totožnosti strán, takže nie je možné konanie zastaviť, keďže v jednotlivých konaniach sú žalobcovia rozdielni, dospel k záveru, že v uvedenom prípade prehlasovaní žalobcovia neuplatňujú pre seba osobitné práva, preto kritérium totožnosti strán nie je v tomto prípade rozhodujúce. Pokiaľ súd v konaní vedenom pod sp.zn. 21 C 32/2018 rozhodne vo veci samej, t.j. o neplatnosti uznesení č. 7, č. 8, č. 9 a č. 10, v tomto konaní niet o čom ďalej rozhodovať, hoci žalobcovia sú odlišní od žalobcov v konaní vedenom pod sp.zn. 21 C 32/2018 alebo sp.zn. 8 C 42/2018. Určenia neplatnosti v jednotlivých konaniach sa však vždy domáhajú žalobcovia, ktorí boli na schôdzi konanej dňa 13.6.2018 prehlasovaní. Záverom dodal, že v záhlaví uznesenia označil žalovaného ako „ostatných vlastníkov“, nie všetkých 774 menovite označených vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome. V zmysle § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. je správca povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom. Správca zastupuje v konaní na súde vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, proti ktorým smeruje návrh na začatie konania podaný prehlasovaným vlastníkom bytu a nebytového priestoru v dome, návrh na začatie konania o určenie platnosti zmluvy o výkone správy podaný iným vlastníkom bytu a nebytového priestoru v dome alebo návrh na začatie konania o zdržanie sa výkonu záložného práva alebo zákaz výkonu záložného práva podaný iným vlastníkom bytu a nebytového priestoru v dome; toto zastupovanie trvá, kým sa v konaní pred súdom nepreukáže rozpor záujmov správcu so záujmom zastupovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Uvedené zákonné znenie v právnej praxi spôsobuje početné, predovšetkým procesné a administratívne problémy, najmä v konaniach s vyšším počtom obyvateľov bytových domov, tak ako aj v prejednávanej veci. Z dôvodovej správy k § 8b ods. 1 vyplýva, že uvedené ustanovenie zavádza v záujme zlepšenia vymožitelnosti práva zákonný režim priameho zastúpenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov správcom v súdnych konaniach, v ktorých sú vlastníci žalovaní iným vlastníkom alebo vlastníkom, ktorý bol prehlasovaný. V aplikačnej praxi vznikajú procesne neriešiteľné situácie, kde jeden vlastník musí žalovať niekoľko desiatok alebo dokonca stoviek vlastníkov, aby sa v režime bytového (spolu)vlastníctva dovolal súdnej ochrany. Uvedený stav nielenže bráni prístupu k spravodlivosti, ale súčasne zásadným spôsobom sťažuje aj postup súdu, ktorý musí konať s jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov, týmto osobitne doručovať a podobne. V súlade s navrhovanou dikciou bude správca v určených sporoch zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov na strane žalovaných, pričom v danom návrhu plne postačí, ak žalobca označí ako pasívne legitimovaných vlastníkov (všeobecná formulácia s prípadnými prílohami v podobe listu vlastníctva) a uvedie, že zo zákona koná v danom súdnom konaní v mene a na účet žalovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov správca. S prihliadnutím na úmysel zákonodarcu, účel a zmysel predmetného zákonného predpisu mal za to, že je možné v sporoch podľa § 8b ods. 1 citovaného zákona pri vysokom počte subjektov, v tomto prípade na strane žalovaného, označiť žalovaných všeobecnou formuláciou (napr.: „ostatní vlastníci“, ako je tomu v danom prípade) s tým, že ich zákonný zástupca je konkrétny správca, ktorý vykonáva správu konkrétneho bytového domu, v ktorom existuje spor, ktorý sa prejednáva v súdnom konaní. Závaznosť rozhodnutia voči všetkým dotknutým subjektom je potom splnená s poukazom na priložený konkrétny list vlastníctva, z ktorého vyplývajú aktuálni vlastníci. Zároveň tým nerozlučné spoločenstvo ostáva zachované a nebude narušená pasívna legitimácia žalovaného - vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome, ktorých správca v konaní zastupuje v ich mene a na ich účet, ako výsledok priameho zákonného zastúpenia.

2.2. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 256 ods. 1 C.s.p a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, pričom zastavenie konania procesne zaviniли žalobcovia v 1. až 9. rade, ktorí podali žalobu o určenie neplatnosti uznesení schôdze, hoci takúto žalobu podali už v konaní vedenom pod sp.zn. 21 C 32/2018 o určenie neplatnosti uznesení vlastníkov bytov a nebytových priestorov a o vydanie neodkladného opatrenia, ako aj v konaní vedenom pod sp.zn. 8 C 42/2018 o určenie neplatnosti uznesení vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Nárok na náhradu trov vznikol žalovanému, ale mu v danom štádiu konania žiadne trovy nevznikli, ani vzniknúť nemohli.

3. Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia v 1. až 9. rade včas odvolanie dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Nestotožnili sa s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie o zastavení konania pre litispendenciu, pretože predmetné rozhodnutie je v rozpore so základnými zásadami Civilného sporového poriadku a zastavením konania im bolo znemožnené uskutočňovať im patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Prvoinštančný súd bez toho, aby boli splnené kumulatívne obidve podmienky pre zastavenie konania, t.j. totožnosť sporových strán a totožnosť predmetu sporu, zastavil konanie a znemožnil im obhajovať svoje práva v konaní o určenie neplatnosti uznesení zo schôdze prehlasovaného vlastníka. Konania (sp.zn. 21 C 32/2018 a sp.zn. 8 C 42/2018), ktoré si vylustroval súd prvej inštancie sa síce týkajú totožného predmetu, avšak oni sú v týchto konaniach iné osoby, preto nie je zrejmé ako dospel prvoinštančný súd k tomu, že by mali byť kumulatívne splnené obidve podmienky pre zastavenie konania. Uviedli, že sa rozhodli podať žalobu o určenie neplatnosti uznesení zo schôdze vlastníkov vzhľadom na to, že v čase keď boli podávané žaloby v konaniach vedených pod sp.zn. 21 C 32/2018 a sp.zn. 8 C 42/2018, sa nenachádzali na území Slovenskej republiky, nemohli byť stranami sporu v týchto konaniach, ale podľa zákona č. 182/1993 Z.z., majú právo v lehote 30 dní obrátiť sa na súd a obhajovať svoje práva ako práva prehlasovaného vlastníka. Tohto práva prehlasovaného vlastníka nemôže zbaviť ani súd, keď nesprávnym procesným postupom zastavil konanie, aj napriek tomu, že nie sú splnené zákonné podmienky. Konanie súdu prvej inštancie je v tomto prípade v rozpore so zákonom a je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu; poukázali na to, čo sa rozumie pod odňatím možnosti konať pred súdom. Dodali, že základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Majú za to, že totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispendencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci. Ďalej konštatovali, že v závere napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že mali podať v uvedených konaniach (nie je uvedené čo, poznámka odvolacieho súdu), avšak nie je im zrejmé ako sa súd dopracoval k takému tvrdeniu, keďže vo vyššie uvedených konaniach sú žalobcami iné osoby, ako v tomto konaní. Prvoinštančný súd v rozpore s § 159 C.s.p. rozhodol o zastavení konania a tým im znemožnil stať sa stranou sporu so všetkými procesnými oprávneniami a povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú. Nestotožnili sa ani s argumentáciou súdu prvej inštancie, že nesprávne označili žalovaného, nakoľko podľa § 8b zákona č. 182/1993 Z.z. správca zastupuje v konaní na súde vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, proti ktorým smeruje žaloba podaná prehlasovaným vlastníkom bytu a nebytového priestoru v dome. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že v záujme zlepšenia vymožitelnosti práva sa zaviedol zákonný režim priameho zastúpenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov správcom v súdnych konaniach, v ktorých sú vlastníci žalovaní iným vlastníkom alebo vlastníkom, ktorý bol prehlasovaný. V aplikačnej praxi vznikali procesne neriešiteľné situácie, kde jeden vlastník musel žalovať niekoľko desiatok alebo dokonca stoviek vlastníkov, aby sa v režime bytového (spolu) vlastníctva dovolal súdnej ochrany. Uvedený stav nielenže bránil prístupu k spravodlivosti, ale súčasne zásadným spôsobom sťažoval aj postup súdu, ktorý musel konať s jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov, týmto osobitne doručovať a podobne. V súlade s uvedenou úpravou je správca oprávnený v tomto spore zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov na strane žalovaných. Z dôvodovej správy k zákonu č. 246/2015 Z.z. o správcach bytových domov a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov vyplýva, že v danej žalobe plne postačí, ak žalobca označí ako pasívne legitimovaných vlastníkov a uvedie, že zo zákona koná v danom súdnom konaní v mene a na účet žalovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov správca. Majú za to, že správne označili žalovaného ako vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome RETRO, keďže neexistuje jednoznačné označenie, označili ho tak, aby z dôvodu nesprávneho označenia nedali súdu dôvod na zamietnutie žaloby. Odvolaciemu súdu preto navrhli napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov v 1. až 9. rade nevyjadril, odvolanie nepodal.

5. Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania [§ 379, § 380, § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok), ďalej len C.s.p.], keď pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov v 1. až 9. rade nie je dôvodné.

6. Podľa § 159 C.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo skôr.

7. Prekážka litispedencie predpokladá totožnosť prejedávaných vecí. O totožnosť vecí ide iba vtedy, ak je totožný predmet a základ uplatneného nároku, ako aj subjekty, vystupujúce v právnom vzťahu. Predmet je vymedzený petítom žaloby, základ je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petít zdôvodnený.

8. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie o zastavení konania z dôvodu prekážky litispedencie, pretože v predmetnej veci ide o rovnakú vec ako v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 21 C 32/2018 a sp.zn. 8 C 42/2018, a to o určenie neplatnosti uznesení vlastníkov bytov a nebytových priestorov, konkrétne uznesení č. 7, 8, 9 a 10 vlastníkov bytov a nebytových priestorov nachádzajúci sa v bytovom dome v Bratislave, B. č. 6, súpisné č. XXXXX, uvedení na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie G., obec BA - m.č. G., okres Bratislava II, prijatých na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 13.6.2018. Odvolací súd z pripojených spisov Okresného súdu Bratislava II. zistil, že žaloby o určenie neplatnosti uvedených uznesení boli vo veci vedenej pod sp.zn. 21 C 32/2018 podané na súd prvej inštancie dňa 27.6.2018 a vo veci vedenej pod sp.zn. 8 C 42/2018 dňa 27.6.2018; žaloba v predmetnej veci bola podaná na súd dňa 18.7.2018.

9. Nebolo možné sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobcov v 1. až 9. rade, že v konaní v predmetnej veci sú v inom procesnom postavení ako v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 21 C 32/2018 a sp.zn. 8 C 42/2018, pretože o rovnakú vec ide vtedy, ak ide v neskoršom konaní o rovnaký nárok alebo stav, o ktorom už bolo začaté iné konanie, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. Nie je pritom významné, či majú rovnaké osoby v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (ak vystupujú v jednom konaní ako žalobcovia a v druhom konaní ako žalovaní). Žalobcovia v 1. až 9. rade vystupujú ako žalovaní v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 21 C 32/2018 (žalobcovia v 1., 2. rade ako žalovaní v 613. rade; žalobca v 3. rade ako žalovaný v 192. rade; žalobkyňa v 4. rade ako žalovaná v 195. rade; žalobcovia v 5., 6. rade ako žalovaní v 7. rade; žalobcovia v 7., 8. rade ako žalovaní v 9. rade a žalobca v 9. rade ako žalovaný v 537. a 538. rade) a sp.zn. 8 C 42/2018 (žalobcovia v 1., 2. rade ako žalovaní v 80. rade; žalobca v 3. rade ako žalovaný v 581. rade; žalobkyňa v 4. rade ako žalovaná v 193. rade; žalobcovia v 5., 6. rade ako žalovaní v 7. rade; žalobcovia v 7., 8. rade ako žalovaní v 9. rade).

10. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcov v 1. až 9. rade v odvolaní, že napadnuté uznesenie je v rozpore so základnými zásadami Civilného sporového poriadku a zastavením konania im znemožnil uskutočňovať im patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), nakoľko tento odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. K jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do ústavou, resp. dohovorom garantovaných práv odvolateľov, čím by im bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré im zákon (Civilný sporový poriadok) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem procesný postup bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999, 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým

sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľom realizáciu ich procesných práv. Odvolací súd dodáva, že podľa čl. 17 Základných princípov C.s.p., súd koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Vzhľadom k tomu, že v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 21 C 32/2018, sp.zn. 8 C 42/2018 a sp.zn. 10 C 44/2018 (predmetné konanie) ide o totožný predmet a základ uplatneného nároku, ako aj subjekty vystupujúce v právnom vzťahu, súd prvej inštancie správne predmetné konanie, ktoré bolo začaté až po začatí konaní vo vyššie uvedených veciach z dôvodu neodstrániteľnej procesnej podmienky, ktorou je prekážka litispencie, zastavil.

11. Pokiaľ žalobcovia v 1. až 9. rade v odvolaní namietli, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení vecí, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

12. Zo všetkých uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p., potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov konania, pretože žalobcovia v 1. až 9. rade podali odvolanie aj voči tomuto výroku, avšak toto odvolanie vo vzťahu k výroku o trovách vôbec nezdôvodnili, a preto odvolací súd osobitne nepreskúmaval vecnú a právnu správnosť uznesenia súdu prvej inštancie v uvedenom výroku, keď žalovaný odvolanie nepodal. Odvolací súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou, a teda aj odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 C.s.p.).

13. V prejednávanej veci po rozhodnutí súdu prvej inštancie, skôr ako uznesenie nadobudlo právoplatnosť, žalobkyňa v 4. rade zobrala písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 19.3.2019 (č.l. 101 spisu) žalobu späť a žiadala konanie v časti podanej jej osobou zastaviť. Odvolací súd nerozhodol o tomto späťvzati žaloby žalobkyňou v 4. rade, pretože by to bolo irelevantné vzhľadom k tomu, že napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu o zastavení konania pre prekážku litispencie bolo potvrdené.

14. Úspešnému žalovanému odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1, § 256 ods. 1 C.s.p.), pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).